

Sygn. akt IV U 87/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 lipca 2019 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:SSO Natalia Lipińska

Protokolant:stażysta Anna Klich

po rozpoznaniu w dniu 1 lipca 2019 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołań R. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 20 lutego 2019 roku nr (...)

z dnia 12 lipca 2017 roku nr (...)

z dnia 20 lutego 2019 roku nr (...)

z dnia 20 lutego 2019 roku nr (...)

z dnia 20 lutego 2019 roku nr (...)

w sprawie R. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o zaległości z tytułu składek

1.zmienia zaskarżone decyzje w ten sposób, że stwierdza iż odwołujący R. K. nie posiada zadłużenia z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne;

2.przyznaje od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Tarnowie na rzecz adwokata M. C. – kuratora procesowego ustanowionego dla nieznanego

z miejsca pobytu odwołującego R. K. tytułem wynagrodzenia kwotę 360 złotych (trzysta sześćdziesiąt złotych).

Sygn. akt IV U 87/19

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Okręgowego w Tarnowie

z dnia 1 lipca 2019 r.

Decyzją z dnia 12 lipca 2017 r. wydaną na podstawie art. 83 ust. 1 oraz art. 32 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 300) Zakład Ubezpieczeń Społecznych w T. określił wysokość zadłużenia R. K. z tytułu składek w wysokości:

- 297,28 zł, w tym na ubezpieczenie zdrowotne (zakres nr deklaracji 01-39) za okres luty 2017 r. w kwocie 297,28 zł oraz należne odsetki w kwocie 8 zł (...);

Czterema oddzielnymi **decyzjami z dnia 20 lutego 2019 r.** wydanymi na podstawie art. 83 ust. 1 oraz art. 32 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 300) Zakład Ubezpieczeń Społecznych w T. określił wysokość zadłużenia R. K. z tytułu składek w wysokości:

- 297,28 zł, w tym na ubezpieczenie zdrowotne (zakres nr deklaracji (...)) za okres sierpień 2017 r. w kwocie 297,28 zł oraz należne odsetki w kwocie 34 zł (Nr wg RWA: (...));
- 297,28 zł, w tym na ubezpieczenie zdrowotne (zakres nr deklaracji 01-39) za okres wrzesień 2017 r. oraz należne odsetki w kwocie 32 zł (Nr wg RWA: (...));
- 891,84 zł, w tym na ubezpieczenie zdrowotne (zakres nr deklaracji 01-39) za okres od października 2017 r. do grudnia 2017 r. w kwocie 891,84 zł oraz należne odsetki w kwocie 84 zł (Nr wg RWA: (...));
- 319,94 zł, w tym na ubezpieczenie zdrowotne (zakres nr deklaracji 01-39) za okres styczeń 2018 r. w kwocie 319,94 zł oraz należne odsetki w kwocie 26 zł (Nr wg RWA: (...)).

W uzasadnieniach decyzji organ wskazał na spoczywające na płatniku składek, zgodnie z art. 46 ust 1 ustawy, obowiązki obliczania, potrącania z dochodów ubezpieczonych, rozliczania oraz opłacania należnych składek za każdy miesiąc kalendarzowy. Jak następnie podniósł, R. K. został wezwany do złożenia pisemnych wyjaśnień w sprawie przyczyn nieopłacenia składek, pod rygorem wydania decyzji w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na podstawie dotychczas zgromadzonych dowodów. Przeprowadzone w sprawie postępowanie wyjaśniające wykazało, że na rachunek organu nie zostały przekazane wpłaty za miesiące, w których zgodnie z art. 47 ust. 2a-f ustawy płatnik był zwolniony z obowiązku składania deklaracji rozliczeniowej i jednocześnie na koncie płatnika nie stwierdzono nienależnie opłaconych składek, które mogłyby podlegać zaliczeniu przez organ na poczet zaległych lub bieżących składek.

W odwołaniach od powyższych decyzji (k. 3-4, 39-40, 45-46, 50-51, 53-54) kurator ustanowiony dla nieznanego z miejsca pobytu R. K. zaskarżył je w całości. Organowi rentowemu zarzucił naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 82 ust. 8 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, poprzez naliczenie składek na ubezpieczenie zdrowotne i określenie wysokości zadłużenia ubezpieczonego z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne za wskazane w decyzjach okresy, w sytuacji, gdy ubezpieczonemu przysługiwało świadczenie emerytalne nieprzekraczające kwoty minimalnego wynagrodzenia i jednocześnie nie uzyskiwał on z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej przychodów przekraczających miesięcznie 50% kwoty najniższej emerytury, a co za tym idzie ubezpieczony nie podlegał obowiązkowi opłacania składek na ubezpieczenie zdrowotne. Skarżący wniósł o zmianę skarżonych decyzji poprzez orzeczenie, że ubezpieczony nie podlegał obowiązkowi odprowadzania składek na ubezpieczenie zdrowotne we wskazanych okresach oraz nie jest dłużnikiem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne oraz odsetek we wskazanych w decyzjach kwotach. Kurator wniósł również o zwrócenie się do (...) o udzielenie informacji dotyczącej wysokości świadczenia emerytalnego ubezpieczonego we wskazanych w decyzjach okresach oraz dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z tej informacji na okoliczność jej treści oraz zwrócenie się do Naczelnika (...) Urzędu Skarbowego w T. o udzielenie informacji dotyczącej przychodu osiąganego przez ubezpieczonego z pozarolniczej działalności gospodarczej w tych okresach oraz dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z tej informacji, na okoliczność jej treści. Wniósł także o przyznanie dla niego od Skarbu Państwa wynagrodzenia według norm przepisanych. W uzasadnieniu odwołania kurator podał, że ubezpieczony od 2010 r. prowadził działalność gospodarczą pod firmą Firma Handlowo Usługowa (...) R. K. pod adresem ul. (...). (...) T.. Jednocześnie od 2006 r. pobiera świadczenie emerytalne z (...). Podejmując działania zmierzające do ustalenia miejsca pobytu ubezpieczonego, uzyskał informacje od matki ubezpieczonego, według których emerytura R. K. wynosi około 1 400 zł a ubezpieczony zaprzestał faktycznego prowadzenia działalności w lipcu 2016 r. i od tego momentu nie uzyskiwał żadnych dodatkowych przychodów z tytułu działalności gospodarczej,

a zatem nie mogły one w okresach wskazanych przez organ w decyzjach przekroczyć 50% kwoty najniższej emerytury. W konsekwencji ubezpieczony nie był zobowiązany do opłacania składki na ubezpieczenie zdrowotne we wskazanych przez organ okresach.

W odpowiedziach na odwołania (k. 6-7, 42-43) pełnomocnik organu rentowego wniósł o ich oddalenie oraz zasądzenie od R. K. na rzecz organu rentowego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu podniósł, że organ rentowy nie posiada informacji, co do miesięcznych przychodów odwołującego się z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej, ponadto to właśnie do płatnika należy złożenie odpowiednich dokumentów ze wskazaniem, że ze względu na osiągnięty przychód nie jest zobowiązany do opłacania składki. Odwołujący nie złożył deklaracji, ani nie przedłożył dokumentów potwierdzających niskie przychody, co skutkowało wydaniem decyzji.

W odpowiedzi na wezwanie Sądu z dnia 15 lutego 2019 r. odnośnie przekazania akt dotyczących zgłoszenia do ubezpieczeń R. K. oraz udzielenia informacji w sprawie podlegania ubezpieczeniom społecznym i opłacania przez niego składek organ poinformował, że nie posiada akt dotyczących zgłoszeń do ubezpieczeń odwołującego się R. K., nie była wydawana również decyzja na ubezpieczonego w przedmiocie podlegania ubezpieczeniom. Ubezpieczony od dnia 1 maja 2005 r. jest zgłoszony do ubezpieczenia zdrowotnego, jako emeryt przez (...). Ponadto zgłosił się do ZUS, jako płatnik składek od dnia 15 grudnia 2010 r., jako osoba zgłoszona wyłącznie do ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej (...). Do dnia dzisiejszego brak jest wyrejestrowania, jako płatnika składek i ubezpieczonego, tak w organie ewidencyjnym jak i ZUS. Organ podniósł dodatkowo, że w toku postępowania wyjaśniającego wystąpiono do właściwego Urzędu Skarbowego o wysokość osiągniętych przychodów z tytułu działalności gospodarczej. Pismem z dnia 21 stycznia 2019 r. organ poinformował, że R. K. złożył zeznania podatkowe z działalności gospodarczej za lata 2011 - 2014 i za 2016 r., dołączono również wydruki z przychodów, które jednak są roczne a nie miesięczne. W konsekwencji, w oparciu o uzyskane informacje brak jest możliwości ustalenia przez ZUS, w jakich miesiącach płatnik spełniał warunki (w powiązaniu z wysokością emerytury) do nieopłacania składki zdrowotnej. Zresztą to płatnik sam, na własną odpowiedzialność deklaruje w dokumentach rozliczeniowych zerową składkę na ubezpieczenie zdrowotne, ZUS nie sporządza za płatników w takim przypadku dokumentów rozliczeniowych.

W dalszych pismach kurator odwołującego podtrzymał odwołania.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

R. K. ur. (...) jest uprawniony do emerytury policyjnej od dnia (...) tj. od następnego dnia po zwolnieniu ze służby w (...)w oparciu o decyzję Dyrektora (...) z dnia 8 kwietnia 2005 r. znak: (...). Początkowo wysokość świadczenia została ustalona na kwotę 918, 42 zł, następnie po waloryzacjach: od dnia 1 marca 2015 r. na kwotę 1321, 02 zł a od dnia 1 marca 2018 r. wzrosła do kwoty 1373, 95 zł.

Ubezpieczony od dnia 1 maja 2005 r. został zgłoszony do ubezpieczenia zdrowotnego, jako emeryt przez(...). Ponadto zgłosił się do ZUS, jako płatnik składek od dnia 15 grudnia 2010 r., jako osoba zgłoszona wyłącznie do ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej (...). Do dnia dzisiejszego brak jest wyrejestrowania, jako płatnika składek i ubezpieczonego, tak w organie ewidencyjnym jak i ZUS.

W związku z powyższym zgłoszeniem w dokumentach rozliczeniowych deklarował wyłącznie podstawę wymiaru i składkę na ubezpieczenie zdrowotne – do (...) samodzielnie składał te dokumenty, od 08.2012 po bieżący okres rozliczeniowy są to „klony”. Dodatkowo od 03/2011 do 06/2012 składał dokumenty za pracownika zatrudnionego na podstawie umowy zlecenia. Ostatnia wpłata tytułem składek została dokonana w dniu 15 kwietnia 2011 r. za (...).

R. K. jest również od dnia 15 grudnia 2010 r., zarejestrowany w Pierwszym Urzędzie Skarbowym w T., jako osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą, opodatkowaną zryczałtowanym podatkiem dochodowym - (...) .H.U. (...).

W złożonych zeznaniach rocznych PIT-28 z tytułu działalności gospodarczej za lata 2011-2014 i 2016 zadeklarował przychód. Za rok 2015 nie złożył zeznania podatkowego. W zeznaniach podatkowych (PIT-28) za lata 2010, 2017 i 2018 zadeklarował zerowe przychody.

Na wniosek Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. – Sąd Rejonowy w Tarnowie III Wydział Rodzinny i Nieletnich – postanowieniem z dnia 16 maja 2018 r., sygn. akt III RNs 90/18 - ustanowił dla nieobecnego R. K. ostatnio zamieszkałego w T. przy ulicy (...) kuratora w osobie adw. M. C., celem reprezentowania interesów uczestnika w postępowaniu administracyjnym prowadzonym przez ZUS w T. dotyczącym określenia wysokości należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne i Fundusz Pracy, a także w postępowaniu egzekucyjnym związanym z wykonaniem decyzji w tym przedmiocie. W uzasadnieniu orzeczenia Sąd podniósł, iż wnioskodawca (ZUS) wskazał, że uczestnik nie mieszka w miejscu zameldowania i nie można ustalić miejsca jego pobytu.

dowód:

- decyzje Dyrektora MSWiA – złożone w aktach tego organu,
- pismo ZUS wraz z dokumentami ZUS ZFA, ZUS ZZA – k. 17, 18, 19 a.s.,
- dokumenty rozliczeniowe i raporty rozliczeń należności płatnika w (...) akta ZUS,
- pismo Naczelnika Pierwszego Urzędu Skarbowego w T. z dnia 26.10.2018 r. – k. 30 akt ZUS,
- pismo Naczelnika (...) Urzędu Skarbowego w T. z dnia 17.06.2019 r. – k. 64 a.s.
- postanowienie z dnia 16.05.2018 r., sygn.. akt III RNs 90/18 – k. 28 a.s.

Stan faktyczny w sprawie Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów złożonych w aktach organu (...) ZUS, informacje pozyskane od Naczelnika (...) Urzędu Skarbowego w T..

Sąd pozytywnie ocenił dowody z dokumentów, których autentyczność oraz wiarygodność, jak również poprawność materialna i formalna nie budziły wątpliwości, zaś ich forma i treść formalna nie były kwestionowane przez strony postępowania. Brak było zatem jakichkolwiek podstaw, także takich, jakie należałoby uwzględnić z urzędu, aby dokumentom tym odmówić właściwego im znaczenia dowodowego. Dokumenty urzędowe stanowiły więc dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone (art. 244 § 1 k.p.c.), zaś dokumenty prywatne, dowód tego, że osoba, która je podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie (art. 245 k.p.c.).

Sąd Okręgowy rozważył, co następuje:

Odwołania od zaskarżonych decyzji były uzasadnione i skutkowały ich zmianą.

W pierwszej kolejności należy podkreślić, że okoliczności faktyczne niniejszej sprawy nie były między stronami sporne. W szczególności kurator dla nieznanego z miejsca pobytu R. K. nie kwestionował zasadności podlegania przez odwołującego ubezpieczeniom zdrowotnym ani faktu, że nie opłacał składek na to ubezpieczenie. Poza sporem

były również kwestie związane z wysokością pobieranej przez R. K. policyjnej emerytury (wynikały bowiem z decyzji właściwego organu) jak również to, że w okresach spornych ubezpieczony nie osiągał żadnych przychodów z działalności gospodarczej, co wynikało bezsprzecznie z zeznań rocznych PIT-28 za lata 2017 i 2018, (w których zadeklarował zerowe przychody), i zostało potwierdzone przez Naczelnika (...)Urzędu Skarbowego w T..

Organ rentowy podnosił, że nie posiada informacji, co do miesięcznych przychodów odwołującego się z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej, ponadto to właśnie do płatnika należy złożenie odpowiednich dokumentów ze wskazaniem, że ze względu na osiągnięty przychód nie jest zobowiązany do opłacania składki. Odwołujący nie złożył deklaracji, ani nie przedłożył dokumentów potwierdzających niskie przychody, co skutkowało wydaniem decyzji. Organ wskazywał, że R. K. złożył zeznania podatkowe z działalności gospodarczej za lata 2011 - 2014 i za 2016 r., dołączono również wydruki z przychodów, które jednak są roczne a nie miesięczne. W konsekwencji, w oparciu o uzyskane informacje brak jest możliwości ustalenia przez ZUS, w jakich miesiącach płatnik spełniał warunki (w powiązaniu z wysokością emerytury) do nieopłacania składki zdrowotnej. Zresztą to płatnik sam, na własną odpowiedzialność deklaruje w dokumentach rozliczeniowych zerową składkę na ubezpieczenie zdrowotne, ZUS nie sporządza za płatników w takim przypadku dokumentów rozliczeniowych.

Powyższe stanowisko Zakładu nie jest uprawnione w okolicznościach faktycznych niniejszej sprawy. Organ rentowy zdaje się łączyć przychody wykazywane w zeznaniach podatkowych za lata 2011 – 2014 i 2016 z brakiem możliwości ustalenia przez ZUS, w których miesiącach płatnik spełniał warunki w powiązaniu z wysokością emerytury do nieopłacania składki zdrowotnej. Tymczasem zaskarżone decyzje nie dotyczą lat, w których R. K. wskazywał w rocznych zeznaniach podatkowych przychody a następujących okresów: lutego 2017 r., sierpnia do grudnia 2017 r. i stycznia 2018 r.

Zatem dotyczyły okresów, w których w zeznaniach rocznych PIT-28 deklarował zerowe przychody. Nieuprawnione są więc argumenty organu rentowego, że brak jest możliwości ustalenia jaki przychód osiągał ubezpieczony w poszczególnych miesiącach objętych zaskarżonymi decyzjami. Oczywistym jest, w świetle informacji Naczelnika (...) US, że były to zerowe przychody. Okoliczność ta koresponduje z faktem, znanym doskonale organowi rentowemu (który był inicjatorem ustanowienia kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu), że R. K. nie przebywa w miejscu zameldowania a miejsce jego pobytu nie jest znane.

W tym stanie rzeczy w oparciu o dokumentację można ustalić ponad wszelką wątpliwość, że w okresach objętych zaskarżonymi decyzjami ubezpieczonemu przysługiwała emerytura policyjna w wysokości 1321,02 zł miesięcznie i w każdym miesiącu osiągał zerowe przychody z działalności gospodarczej.

Faktem jest również, że nie złożył dokumentów rozliczeniowych do ZUS ze wskazaniem zerowej składki na ubezpieczenie zdrowotne. Nie uczynił tego również jego kurator ani organ rentowy z urzędu.

W ocenie Sądu okoliczności powyższej nie można jednak przypisać decydującego znaczenia przy dokonywaniu oceny czy w świetle regulacji zawartej w **art. 82 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach z opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych** (Dz. U. 2018.1510 – t.j.). powstał dla R. K. obowiązek zapłaty składki na ubezpieczenie zdrowotne.

W świetle bowiem mającego zasadnicze znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy przepisu art. z 82 ust. 1 cyt. ustawy istotne jest to, czy ubezpieczony uzyskał przychód z działalności gospodarczej, stanowiącej tytuł ubezpieczenia zdrowotnego.

Zgodnie z tym przepisem w przypadku, gdy ubezpieczony uzyskuje przychody z więcej niż jednego tytułu do objęcia obowiązkiem ubezpieczenia zdrowotnego, o którym mowa w art. 66 ust. 1, składka na ubezpieczenie zdrowotne opłacana jest z każdego z tych tytułów odrębnie.

Jeżeli zatem powstanie zbieg tytułów, to obowiązek odprowadzenia składki na ubezpieczenie zdrowotne zaistnieje z chwilą, gdy z obu tytułów zostanie osiągnięty przychód.

W konsekwencji, w sytuacji, gdy osoba zarejestruje działalność gospodarczą lecz nie osiągnie z jej tytułu przychodu, obowiązek zapłaty składki nie powstanie (wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 7 lipca 2009 r., III AUa 281/09).

Stanowisko takie zajął również Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z dnia 21 listopada 2018 r., sygn.. akt. III AUa 954/16 wskazując, że „ **w sytuacji, gdy osoba zarejestruje działalność gospodarczą, lecz nie osiągnie z jej tytułu przychodu, obowiązek zapłaty składki na ubezpieczenie zdrowotne nie powstanie.**” (LEX nr 2611138).

Przepis art. 66 ust. 1 pkt 1 ustawy o świadczeniach zdrowotnych stanowi, że obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego podlegają osoby spełniające warunki do objęcia ubezpieczeniami społecznymi lub ubezpieczeniem społecznym rolników, które są m.in. pracownikami w rozumieniu ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych (lit. a), jak również osobami prowadzącymi działalność pozarolniczą lub osobami z nimi współpracującymi (lit. c). W takim kontekście normatywnym istotne dla rozstrzygnięcia sprawy było to, czy skarżący uzyskał przychód z tytułu pozarolniczej działalności w okresie objętym zaskarżoną decyzją.

Z informacji udzielonej przez Naczelnika (...)Urzędu Skarbowego wynikało, że w okresach objętych zaskarżonymi decyzjami R. K. „osiągał” zerowe przychody.

Zgodnie z **art. 82 ust. 8 cytowanej ustawy** składka na ubezpieczenie zdrowotne nie jest opłacana przez osobę, której świadczenie emerytalne lub rentowe nie przekracza miesięcznie kwoty minimalnego wynagrodzenia, od tytułu do objęcia obowiązkiem ubezpieczenia zdrowotnego, o którym mowa w art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. c, lub tytułu, o którym mowa w art. 66 ust. 1 pkt 1a, w przypadku gdy osoba ta:

- 1) uzyskuje dodatkowe przychody z tego tytułu w wysokości nieprzekraczającej miesięcznie 50% kwoty najniższej emerytury lub
- 2) opłaca podatek dochodowy w formie karty podatkowej.

Od 1 marca 2017 r. najniższa emerytura wynosi 1000 zł, czyli połowa tej kwoty to 500 zł. Oznacza to, że osoba pobierająca emeryturę w wysokości niższej niż minimalne wynagrodzenie i jednocześnie prowadząca działalność gospodarczą z tytułu, której osiąga przychód w wysokości wyższej niż 50% najniższej emerytury czyli powyżej 500 zł – to ma obowiązek opłacenia składki na ubezpieczenie zdrowotne w wysokości należnej od osób prowadzących działalność gospodarczą, natomiast nie ma takiego obowiązku, gdy wspomniany przychód jest w określonym miesiącu niższy niż 50% kwoty najniższej emerytury.

Ubezpieczony pobierał w spornych okresach emeryturę policyjną w wysokości 1321,02 zł (tj. w wysokości niższej od minimalnego wynagrodzenia). Skoro osiągał zerowe przychody z działalności gospodarczej, to oczywistym jest, że jego „zerowe” przychody są niższe niż 50% kwoty najniższej emerytury.

W tych okolicznościach faktycznych, które wykazały ponad wszelką wątpliwość ziszczenie się przesłanek z art. 82 ust. 8 cyt. ustawy - brak jest podstaw do uznania, że na ubezpieczonym ciąży obowiązek opłacenia składki na ubezpieczenie zdrowotne z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej.

Przyjęcie odmiennej oceny pozostawałoby w oczywistej sprzeczności z regulacją tego przepisu. Zatem, skoro na ubezpieczonym nie ciążył powyższy obowiązek to w konsekwencji brak było również podstaw do przyjęcia, że posiada on zaległości w opłacaniu tych składek - jak to uczynił organ rentowy w zaskarżonych decyzjach.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie powołanych przepisów prawa materialnego oraz art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., Sąd orzekł jak w punkcie 1 wyroku.

W punkcie 2 wyroku Sąd przyznał od Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego

w T. na rzecz adwokata M. C. - kuratora procesowego ustanowionego dla nieznanego z miejsca pobytu odwołującego R. K. tytułem wynagrodzenia kwotę 360,00 zł. W tej mierze miał na uwadze treść § 1 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 9 marca 2018 r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej (Dz. U. z 2018 r. poz. 536). Zgodnie z tym przepisem, wysokość wynagrodzenia kuratora ustanowionego dla strony w sprawie cywilnej, zwanego dalej „kuratorem”, ustala się w kwocie nieprzekraczającej 40% stawek minimalnych za czynności adwokackie określonych w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2017 r. poz. 2368 i 2400), a w przypadku gdy kuratorem jest radca prawny- w kwocie nieprzekraczającej 40% stawek minimalnych za czynności radców prawnych określonych w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 22⁵ ust. 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1870 i 2400 oraz z 2018 r. poz. 138), w obu przypadkach nie mniej niż 60 zł. Niniejsza sprawa dotyczyła odwołań od decyzji organu rentowego, którymi określono zaległość z tytułu składek na ubezpieczenia zdrowotne. Zatem wartością przedmiotu sprawy jest suma należności składkowych określonych w decyzjach wynosząca 2111,62 zł. W konsekwencji wynagrodzenie kuratora stanowi 40% wynagrodzenia adwokata liczonego wg. § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. 2017.10.13 ze zm.) przewidującego przy wartości przedmiotu sprawy powyżej 1500 zł do 5000 zł stawkę minimalną 900 zł. Wobec tego należne kuratorowi wynagrodzenie wynosi 360 zł.